

Exkurera mera!

Linus Brobacke

Varje år arrangerar MOF ett flertal exkursioner runt om på Mälärörna, från Adelsö i väster till Eldgarnsö i öster. Men vad är en exkursion och vad gör man egentligen på en sådan? Smyger man runt knäpptysta och spanar efter allt som rör sig, talas det ett fackspråk bara de mest inbitna känner till eller är det bara en härlig dag i naturen med fåglar i fokus? Här kommer en rapport från en av MOFs exkursioner så att ni kan få en inblick i hur det kan se ut.

Söndagen den 28 oktober var programmet att se vad Adelsö kan erbjuda i fågelväg när hösten övergår till vinter. Vädret hade veckan innan varit grått och allmänt höstruskigt så det var låga förhoppningar om en solig dag, men precis så nyckfullt som oktober kan vara så var det i strålande solsken som de nio deltagarna möttes vid Adelsö kyrka. Allt från en sjumånaders baby till en sjuttioåring hade tagit sig upp denna lördagsmorgon för att delta i exkursionen.

Efter att artigt ha hälsat på varandra och klargjort allas olika kunskapsnivåer styrde vi vår promenad mot gravkullarna i hopp om att det skulle uppehålla sig fågel i buskarna. Platsen är väldigt vacker och historiskt intressant så bara det gör det värt ett besök. Vi behövde inte vandra långt innan en mindre hackspett gav sig till känna med sitt karaktäristiska läte men trots febrilt letande var det ingen som lyckades få syn på den. Snart fick vi syn på både gulsparvar, björktrastar, pilfinkar samt två starar runtom gravkullarna. Det var dock inga stora mängder fågel så istället började deltagarna samtala om olika saker. Allt från hur mycket kikare kostar via musik till var det är bäst att bo avhandlades under vår fortsatta promenad ner mot vattnet. Målet var att se havsörn som vintertid ofta håller till vid Björkfjärden. Öرنen uteblev dock men några knipor, storskrakar samt svanar mötte oss när vi njöt av solen på bryggan.

Efter det begav vi oss tillbaks till bilarna för att fortsätta dagen med ett besök vid Lindby brygga där det var utlovat fikapaus. Efter ett kort stopp

vid gamla grisfarmen i ett försök att se stenknäck möttes vi av en spegelblank Björkfjärd och ett solupplyst Ansgarsmonument. Lindby brygga ligger tvärs över från Birka och det är svårt att inte känna historiens vingslag när man riggar upp sin tubkikare för att kolla av fjärden och Björkö. Efter att vi spanat av området efter fågel och då speciellt havsörn var det dags att plocka fram matsäcken. Kikare och fågelböcker i all ära men fika är nog ändå det viktigaste att ha med sig när man är ute på exkursion. Ostmackor, kaffe, varm choklad, bullar samt en butterkaka dukades upp på bryggan och för en stund glömdes fåglarna bort. Än en gång samtalades det om allt från himmel till hav, bra barnkläder, att fylla år samt hur man känner igen en fågel på sättet den rör sig på himlen var ämnen som avhandlades när vi njöt av smörgåsar, utsikten och solen.

Fjärden fortsatte sedan till affären vid Adelsö kyrka eftersom den väldigt unga deltagaren behövde få sin mat i puréform värmd. Det gjorde oss övriga deltagare ingenting eftersom vi under det stoppet antligen fick se en havsörn som kretsade på hög höjd över oss och i en närliggande trädtopp satt det en ormråk. Kort därefter landade sju sidensvansar i ett träd bara några meter ifrån oss så man kan säga att det blev ett lyckat stopp.

Ett samtalsämne som kom upp vid affären var den lappuggla som setts på Adelsö under våren. Enligt boende på ön skulle den ha setts vid ett flertal tillfällen även under sommaren och hösten inte långt från den plats där den tidigare

hållit till. Sannolikheten att vi skulle hitta den var väldigt liten då ugglor rör sig mycket i jakten på föda och att lappugglan gärna jagar i gryning och skymning. Nu var det ju mitt på dagen så vi tänkte att ugglan skulle sitta och trycka i ett träd men smått berusade av havsörnen bestämde vi oss för att ändå ge ugglan en chans. Sagt och gjort så hoppade vi in i bilarna för att styra resan mot Adelsös inre delar. Efter att ha åkt på vägar som blev smalare och smalare stannade vi till slut där vi förstått att ugglan skulle uppehålla sig. Så fort vi klev ur bilarna fick vi känslan av att vi var i bra lappugglemarker - men skulle vi hitta den? Efter en kort promenad längs grusvägen kom vi fram till en hästhage och eftersom lappugglor gärna spejar

efter sorkar och möss från stolpar började vi genast kolla av av staketet runt hagen. Nästan direkt fick vi syn på den där satt den med sin majestätiska uppsyn och spanade efter ett byte. Ett jubel utbröt bland deltagarna och alla kikare riktades snabbt mot denna fantastiska fågel. Vi kunde sedan i 20 minuters tid se hur ugglan spanade och gjorde utfall, dock utan framgång men vi var lika nöjda ändå av uppvisningen.

Unisont kom vi fram till att detta var svårslaget så ett glatt och nöjt gäng tog riktning mot färjan för hemfärd och exkursionen hade nått sitt slut.

Så här kan en exkursion med MOF se ut och jag hoppas att vi ses på någon i framtiden, och i sådant fall: Glöm inte ta med fika!

Glada deltagare på oktoberexkursionen